

A Nagykörúton harsogó távaszban, szombaton délelben fél háromkor húsz mosolygó, ragyogó gyermekarc és ugyanannyi fényesen csillogó szempár tűnik fel a fenyőzöld, hatalmas »Austrobus« ablakában. Harmincórás vendégsze-replésre érkezett hozzánk a világ egyik legrégebb, de egyúttal legfiatalabb énekkórusa, a »Wiener Sängerknaben.« Hoszszú nadrágban, kék felöltőben, kerek matrósapkával, illedelmesen, szótlanul vonultak be a szálloda halljába, karmesterükkel, a huszonkét éves Gerhardt Trackkal az élen. Egyetlen kísérőjük van csupán, aki egyúttal

Gerhardt Track, a huszonkét éves kórusvezető

nevelőnői szerepkört tölt be — igen nagy szükség van erre, mivelhogy az együttes egyetlen tagja sem érte el a tizenötödik életévét...

Gyors kézmosás a szállodai szobákban, majd szép libasorban, komoly arccal vonul a társaság a tiszteletükre piros-fehér-piros osztrák zászlókkal díszített asztalhoz, amelynek közepén egy óriási csokoládétorta áll. Marcipán-díszítése:

Budapestre vonatkozó újságcikkek		Osztályozás
Szerző: <i>Juhász Sári</i>		784.96
Cím: Wiener Sängerknaben		Hely:
Forrás: HARMINC ÓRÁJA BUDAPESTEN		Idő: <i>"1956"</i>
<i>1956. F. 31</i> (Hely)		Személy:
(Idő)	(Köt. v. fűz.)	Helyszám:
(Oldal)		

Énekes-vasutas találkozó a Ság-vári ligeten

egy matrósapkás fiú, és a műsoruk egyik Haydn-számának háromnegyedes-ütemű kezdő hangjai. Szőke és barna buksi fejek hajolnak buzgón a tányérok fölé, s ekkor hangzik el az első elismerő szó: »Milyen szép, hogy bécsiszelettel fogadnak bennünket!« A második dicséretet, bármilyen hihetetlenül hangzik is, a mandarinízű szörp kapja, amelyet víz helyett szolgálnak fel.

Ebéd után megkérem a karmesterüket, beszéljen a kórus történetéről, élményeiről.

— Hat évvel Amerika felfedezése előtt — kezdi mesemondásszerűen Track — tehát 1492-ben I. Miksa osztrák császár, aki rendkívül szerette a zenét, hírt vetett, hogy Hollandiában gyermekkórust alakítottak. Nosza elküldte követét: hozzon egy tucat jótorkú gyereket a bécsi udvarba. Néhány osztrák férfi-énekesrel együtt a Hofkapelle (udvari kápolna) számára meg is alakult a kórus, a mai »Sängerknaben« őse. Haydn és Schubert is »Sängerknaben« volt, sőt én magam is. 1918-ig megszakítás nélkül működöttünk, s a háború okozta kényszerű szünet után most remélem, további zavartalan 450 év következik.

— Hogyan történik a gyerekek kiválogatása? — kérdem.

— Évente egyszer, újsághirdetéssel, kétszáz nyolcéves fiút nyilvános meghallgatásra hívunk. Az alapszabályzat értelmében bármely társadalmi osztályból, bármely vallású gyermeket felvehetünk, kizárólag muzikalitásuk és hanganyaguk alapján dönt a bizottság. Négy kórusunk utánpótlását évente mintegy húsz új növendékkel biztosítjuk. Nyolc-tíz éves korukig intézetünk kintlakó tagjai: kétszer hetenként az előkészítő tanfolyamon a zenei alapfogalmakat, hangtechnikát és a kottaolvasást tanulják. Tízéves

korokban bentlakók lesznek és az intézetben rendes iskolai tanulmányaikat is végzik. Tizenöt éves korukig énekelhetnek a kórusban. Ezután kezd hangjuk mutálni. Együttesünk két tagja Pesten énekel utóljára. Érdekes dolog, hogy a Sängerknabenek közül nagyon kevesen lesznek később hivatásos muzikusok.

— Utóbbi időben hol voltak külföldi turnén?

— Két és fél év leforgása alatt Nyugat-Európa összes országában, beleértve Spanyolországot és Portugáliát is — Észak-Amerikában, Kanadában s most legutóbb Japánban három hónapig! December 24-én reggel még meggyújtották a gyerekeknek Bécsben a karácsonyfát, aztán indult a repülő-

gép és negyven órai út után a fiúk frissen, mint a gumilabda, ugrottak ki Tokióban! Tizenöt nagy városban, leírhatatlan sikerrel, huszonhat hangversenyt adtunk... Több mint száz televíziós adásunkból negyvenperces játékfilmet vágta össze. Budapesti szereplésünk után őszig Tirolban pihennek a fiúk.

Két budapesti hang-

versenyük szinte példanélküli siker volt. A legnemesebb művészettel, kristálytisztá intonációval, tökéletes szövegkiejtéssel szólaltatták meg Palestrina, Haydn, Mozart, Brahms, Schubert, Strauss műveit, szopránjaik a felső bé-ig mennek fel, altjaik viszont le az alsó gé-ig (Magyarországon Gyurkovics Márián kívül senki nem intonál tisztábban). A Varázsfuvola tercettjével és Haydn kis vígoperájának, a »Patikus«-nak kosztümös-parókás előadásával felejthetetlen zenei élményt nyújtottak.

* De szólaljanak meg maguk a gyerekek is.

— Neked mi tetszett eddig a legjobban utazásaid alatt? — kérdem Bruno Kolomárt, a tizennégy éves szopránt.

— New Yorkban a Central park, Japánban a fa evőpálcikák és Budapesten a kilátás a Halászbástyáról — meg a rollerverseny a Margitszigeten.

* Uwe Theimer, a svéd származású tízéves gyerek meséli: — Életemben az volt a legszebb, mikor a nagymamám és a nagypapám előtt énekeltem Stockholmban...

**Megérkeztünk... Schön... majd este
hallgassanak meg bennünket**

(Hely)

— A turnékon az is győ-

nyörű, hogy akkor nem tanu-
lunk, csak utána kell aztán
Bécsben pótolni az anyagot és
az már sokkal könnyebb —
mondja Wolfgang Frisch, az ált
szólam egyik erőssége.

*

A tizennégy éves Heinz Nis-
sel mozdonyvezetőnek készül.
Track ijedten húzza el az Út-
törővasút mellől: még ez hiány-
zott nekünk, hogy ezt a gyere-
ket ide felhozzuk... A végén
még kiugrik a kórusból...

*

Vasárnap este fél kilenckor
az induló busz ablakából így
búcsúzik Thomas Kölbl: har-
minc óra alatt jobban mulat-
tunk itt, mint a három hónap
alatt Japánban. Láttuk az Út-
törővasutat, a Hullám-fürdőt, a
világ legszebb kilátását a Vár-
ból és bár két koncertet ad-
tunk, mégis kétszer volt sza-
bad fagyaltot ennünk! Bár
visszajöhetnének minél előbb!

Juhász Sári

**Mozart »Bölcsődalát« éneklik a fiúk a Zeneakadémia nagy-
termében**

(Király Zoltán és MTI fotók)

